

Zimní víla

Bylo, nebylo, v Německu žil jistý hrab, který miloval jen dvě věci. Lov a svůj drahocenný zlatý prsten. Na určitý den, kdy bylo vzduchem plno sněhu, lovil v lese a našel studánku.

HRAB : Lidé jí říkají Vílí studánka.

Voda byla teplá.

HRAB : Zvlátní, jako by měl někdo hladit po ruce. Ale ne, můj zlatý prsten je pryč!

Té noci slyšel hudbu. Ve velké síni objevil nádherně ozdobený strom. Kolem něj tančily lidi.

HRAB : Kdo jste? Proč je tu ten strom?

Přistoupila k němu krásná žena oděná ve zlatě.

VÍLA: Jsem královna víl. Přijela jsem ti vrátit prsten.

Tančily a tančily a hrab se bláznivě zamiloval.

HRAB : Prosím, vezmi si mě!

VÍLA: Vezmu, ale musíš slíbit, že přede mnou nikdy neprosíš slovo smrt.

HRAB : Slibuji!

Někdy vás byli zastihli. Pak přišel poslední den v roce.

HRAB : Pojďte se na lov. Ale pospězte si, brzy bude tma.

Jeho manželka se bohužel opozdila.

HRAB : Konečně! Co ti tak dlouho trvalo? Tebe si tak poslat pro smrt!

Královna víl vykřikla a zmizela.

HRAB : Ale ne! Omlouvám se, má lásko!

Každý rok stavěl hrab vánoční stromek v naději, že se k němu jeho žena vrátí, ale ta mu porušený slib nikdy neodpustila.

KONEC